

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: M. K., narozený X, bytem M. 22, K.,

proti

žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR, IČ 00551023, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2 (dále jen **MPSV**),

v řízení o žalobě ze dne 15.2.2019 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2018 č.j. MPSV-2018/257543-914 o odejmutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.9.2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce a žalovaný. Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech pomoci v hmotné nouzi rozhoduje

specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.). Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci stav ke dni 21.12.2018.

2. **Včasnou žalobou ze dne 15.2.2019**, k níž bylo připojeno napadené rozhodnutí, a téhož dne předanou k poštovní přepravě, která byla zdejšímu soudu doručena dne 18.2.2019, se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-2018/257543-914 ze dne 21.12.2018 a č.j. MPSV-2018/ 259272-914 ze dne 28.12.2018 i rozhodnutí správního orgánu v prvním stupni ze dne 16.11.2018 č.j. 102774/18/TC, č.j. 102784/18/TC, č.j. 102787/18/TC a č.j. 102791/18/TC.
3. **V žalobě žalobce** mimo jiné uvedl, že správní orgány pochybily zejména v tom, že rozhodovala vyloučená osoba dle § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen **správní řád**) a v rozhodnutích nebyly uvedeny všechny odpočitatelné výdaje dle zákona a příjmy byly uvedeny ve vyšší částce, než byly přijaty. Dále byl započten příjem osoby, která nebyla společně posuzovanou osobou a neměla trvalé bydliště v České republice (dále jen **ČR**). Ústně poskytnuté informace na úřadu práce byly v rozporu se zákonem a na jeho podnět nebyly přesunuty správní spisy na jiné pracoviště. Správní orgán se nevyjádřil k jeho námitkám a učiněným jiným návrhům a dále správní orgán požadoval doložení potvrzení o studiu na vysoké škole v období prázdnin a současně zdržoval odeslání rozhodnutí a neumožnil žalobci vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Závěrem se žalobce domáhal výroku rozsudku tak, aby napadená rozhodnutí MPSV ze dne 21.12. a 28.12.2018 byla zrušena v celém rozsahu i s předcházejícími vydanými rozhodnutími správního orgánu prvního stupně. Věc se přesune na MPSV Praha, kde bude vydané rozhodnutí do 8 dnů od vydání rozhodnutí soudu. Také požadoval, aby soud uložil žalovanému uhradit k rukám žalobce do tří dnů od vydání rozhodnutí: úhradu za neoprávněný zásah ze strany ÚP Stříbro do osobnostních práv žalobce a jeho rodiny sumu 30.000.000,- Kč a zákonný úrok z prodlení ze sumy 30.000.000,- Kč od 30.11.2018 do uhrazení, dále úhradu za neoprávněný zásah ze strany MPSV Plzeň do osobnostních práv žalobce a jeho rodiny a to sumu 30 000 000 Kč, zákonný úrok z prodlení ze sumy 30.000.000,- Kč od 30.11.2018 do uhrazení. Dále požadoval, aby soud uložil žalovanému do 30 dnů od vydání rozhodnutí zahájit šetření: žalovaný dá řádně prošetřit podvody úřednic na ÚP Stříbro a MPSV Plzeň Nejvyššímu kontrolnímu úřadu a projedná se žalobcem či souhlasí s uloženými kárnými delikty úředních osob, které jsou v případě zainteresované. (*Poznámka soudu: Řízení o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného č.j. MPSV-2018/259272-914 ze dne 28.12.2018 bylo vedeno pod sp. zn. 16 Ad 23/2019.*)
4. Žalobce také v žalobě **žádal o vydání předběžného opatření** a usnesením zdejšího soudu ze dne 18.3.2019 č.j. 16 Ad 22/2019-13 byl zamítnut jeho návrh na vydání předběžného opatření.
5. **Napadeným rozhodnutím ze dne 21.12.2018 č.j. MPSV-2018/257543-914** bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Plzni (dále jen **ÚP** či **úřad práce**) ze dne 16.11.2018 č.j. 102791/18/TC, o odejmutí dávky sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.9.2018, protože nárok na dávku kde dni 1.7.2018 vůbec nevznikl. Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 21.12.2018 vyplývá, že ÚP rozhodl dle § 24 a v návaznosti na ustanovení § 52 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen **ZoSSP**), o odejmutí příspěvku na bydlení ode dne 1.9.2018, když v odůvodnění rozhodnutí ÚP uvedl životní minimum rodiny a průměrný měsíční příjem

rodiny. Měsíční průměr příjmů za rozhodné období 2. čtvrtletí roku 2018 činil 31.751,33 Kč a součin zákonného koeficientu 0,30 a rozhodného příjmu činí 9.525,40 Kč. Vzhledem k tomu, že náklady na bydlení, které činí 8.106,67 Kč, nepřesahují částku 9.525,40 Kč, nevzniká nárok na příspěvek na bydlení. ÚP uvedl, že celková částka nákladů na bydlení za 2. čtvrtletí roku 2018 činí 24.320,- Kč, což představuje průměrné náklady na bydlení za jeden kalendářní měsíc ve výši 8.106,67 Kč; také rozepsal vztah k bytu, způsob vytápění a úhradu nákladů na bydlení v jednotlivých měsících 2. čtvrtletí 2018.

Žalovaný dále uvedl, že v ZoSSP je stanoven okruh započitatelných příjmů pro stanovení rozhodného příjmu, a to včetně úpravy, kdy dochází k zápočtu jednotlivých příjmů. Za příjem dle § 5 odst. 1 písm. a) bodu 1. ZoSSP se považují příjmy ze závislé činnosti podle zákona o daních z příjmů s výjimkou částky odpovídající příjmu, kterého dosáhlo nezaopatřené dítě za měsíce červenec a srpen, a to po odpočtu pojistného na veřejné zdravotní pojištění, pokud nebyly pojistné a příspěvky zahrnuty do těchto výdajů a po odpočtu daně z příjmů připadající na tyto příjmy. Byla-li poplatníkovi daně z příjmů zvýšena, popřípadě snížena daň z příjmů podle zákona o daních z příjmů, příjem se o toto zvýšení snižuje, popřípadě se o toto snížení zvyšuje v tom kalendářním čtvrtletí, v němž došlo k takovému zaúčtování. Přepatek daně rozhodný příjem zvyšuje a naopak nedoplatek daně rozhodný příjem snižuje, a to v období, kdy byla daň z příjmu finančním úřadem vyměřena.

Za příjem se podle § 5 odst. 1 písm. c) ZoSSP považují dávky nemocenského pojištění a důchodového pojištění po odpočtu daně z příjmu připadající na tuto dávku. Dávky důchodového pojištění se do rozhodného příjmu započítávají v tom kalendářním čtvrtletí, v němž byly včetně záloh a případných doplateků vyplaceny, bez ohledu na skutečnost, za jaké období náleží. Podle § 5 odst. 1 písm. d) ZoSSP se za příjem považuje rovněž podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci. Dávky důchodového pojištění a podpora v nezaměstnanosti úřadu práce potvrzují plátcí v rámci elektronického přenosu dat. Pro nárok na příspěvek na bydlení se podle § 5 odst. 1 písm. g) ZoSSP považuje za příjem přírůstek na dítě, který se započítává v tom kalendářním čtvrtletí, v němž byl vyplacen.

Dále bylo uvedeno, že rozhodnutím odvolacího orgánu č.j. MPSV-2018/198689-914 ze dne 3.10.2018 bylo potvrzeno rozhodnutí ÚP ze dne 30.8.2018, č. j. 76970/18/TC, o poskytnutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 2.029,- Kč měsíčně ode dne 1.7.2018 do 30.6.2019, přičemž ÚP v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl životní minimum rodiny ve výši 13.640,- Kč a průměrný měsíční příjem za rozhodné období 2. čtvrtletí 2018 ve výši 20.259,33 Kč. Při rozhodování vycházel ÚP z okruhu společně posuzovaných osob uvedených v žádosti tj. R. K., ročník X, N. G., ročník X, E. K., ročník X, F. K., ročník X, O. K., ročník X, a odvolatel, tj. žalobce. Kontrolou bylo zjištěno a Městským úřadem Stříbro, správním odborem, potvrzeno, že na adrese M. 22, K., je k trvalému pobytu hlášen i P. K., narozen X.

Poté ÚP přehodnotil nárok na dávku ode dne 1.7.2018, za osobu společně posuzovanou považoval i pana P. K., ročník X, a stanovil částku životního minima ve výši 16.470 Kč a průměrný měsíční příjem rodiny ve výši 31.751,33 Kč. K tvrzení žalobce, že příjem P. K. za 2. čtvrtletí 2018 je započítán nesprávně, žalovaný sdělil, že příslušnou správou sociálního zabezpečení byly potvrzeny dávky důchodového pojištění vyplacené ve 2. čtvrtletí 2018 v celkové výši 34.476,- Kč, tj. 11.492,- Kč měsíčně. K doloženým oznámením České správy sociálního zabezpečení o změně srážek žalovaný poznamenal, že do rozhodného příjmu se započítávají příjmy v té výši, v jaké by náležely, a to bez přihlídnutí k jejich snížení z důvodů různých závazků, např. splácení půjček nebo exekucí.

Žalovaný po přezkoumání rozhodnutí konstatoval, že ÚP rozhodl v souladu se ZoSSP o odejmutí příspěvku na bydlení ode dne 1.9.2018, protože po novém posouzení nárok na tuto dávku státní sociální podpory ke dni 1.7.2018 vůbec nevznikl. Správní orgán prvního stupně, tj. ÚP, řádně uvedl rozhodné příjmy rodiny za rozhodné období 2. čtvrtletí 2018 a všechny započitatelné náklady na domácnost, proto bylo žalovaným odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí (ÚP) potvrzeno.

6. **Žalovaný ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě dne 18.4.2019**, které bylo doručeno i žalobci, v úvodu shrnul průběh správního řízení a dále mimo jiné sdělil, že žalobcem nebyla vznesena písemná odůvodněná námitka podjatosti úřední osoby nebo úředních osob ÚP a tudíž nebylo o námitce podjatosti vůbec rozhodováno. Žalovaný dále uvedl, že v odůvodnění rozhodnutí citoval § 131 odst. 2 správního řádu s tím, že zmiňovaná žádost na odebrání spisů pro zaujatost není námitkou podjatosti. Také bylo zdůrazněno, že v daném případě pro posouzení nároku na příspěvek na bydlení ode dne 1.7.2018 je rozhodným obdobím 2. čtvrtletí 2018 a za příjem pro účely stanovení rozhodného příjmu se považuje i příjem přijatý v rámci plnění z vyživovací povinnosti nebo obdobná plnění poskytovaná ze zahraničí. Protože kontrolou bylo zjištěno a Městským úřadem Stříbro, správní odbor, potvrzeno, že na adrese M. 22, je k trvalému pobytu hlášen i P. K., narozen X, proto ÚP přehodnotil nárok na dávku ode dne 1.7.2018, kdy za osobu společně posuzovanou považoval i pana P. K., ročník X. Příslušnou správou sociálního zabezpečení byly potvrzeny dávky důchodového pojištění vyplacené P. K. ve 2. čtvrtletí 2018 v celkové výši 34.476,- Kč, tj. 11.492,- Kč měsíčně. K doloženým oznámením České správy sociálního zabezpečení o změně srážek žalovaný poznamenal, že do rozhodného příjmu se započítávají příjmy v té výši, v jaké by náležely, a to bez přihlídnutí k jejich snížení z důvodů různých závazků, např. splácení půjček nebo exekucí. Příjem ze závislé činnosti žalobce byl potvrzen firmou Elektronik spol. s r. o., ve výši 5.042,- Kč a podpora v nezaměstnanosti mu byla vyplacena v dubnu 2018 a květnu 2018 v celkové výši 15.806,- Kč. Průměrný měsíční příjem žalobce za rozhodné období činil 6.949,33 Kč $[(5\,042 + 15\,806) : 3]$. Přídavek na dítě byl za rozhodné období 2. čtvrtletí 2018 vyplacen ve výši 3.000,- Kč a ÚP byl příslušným finančním úřadem v rámci elektronického přenosu dat potvrzen u této osoby společně posuzované přeplatek na dani z příjmu ze závislé činnosti ve výši 510,- Kč, který byl vyměřen dne 17.4.2018. Průměrný měsíční příjem N. G., ročník X, za rozhodné období činil 1.170,- Kč $[(3\,000 + 510) : 3]$. Dle žalovaného ÚP rozhodl v souladu se ZoSSP o odejmutí příspěvku na bydlení ode dne 1.9.2018, protože po novém posouzení nárok na dávku státní sociální podpory ke dni 1.7.2018 vůbec nevznikl. Správní orgán prvního stupně řádně uvedl rozhodné příjmy rodiny za rozhodné období 2. čtvrtletí 2018 a všechny započitatelné náklady na domácnost, proto závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v plném rozsahu zamítl.
7. **Ze zasláního správního spisu vedeného žalovaným v této věci** vyplývá, že skutečnosti uvedené v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 21.12.2018 i ve vyjádření žalovaného ze dne 18.4.2019 odpovídají obsahu spisu. Podle doručky založené ve správním spise bylo napadené rozhodnutí ze dne 21.12.2018 doručeno žalobci dne 27.12.2018.
8. **Nejvyšší správní soud** (dále jen NSS) sdělil podáním ze dne 21.5.2019 č.j. Nao 67/2019-18, že sdělení žalobce ze dne 22.2.2019 nelze považovat za námitku podjatosti, o níž by měl NSS rozhodnout a spis vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení.
9. **Žalobce podáním ze dne 26.4.2019** sdělil, že dochází k průtahům v řízení a odkázal na § 38

s.ř.s. a dále v **podání ze dne 2.5.2019** vyjádřil, že trvá na nařízení ústního jednání.

10. **Usnesením ze dne 5.6.2019 č.j. 16 Ad 22/2019-30** zdejší soud zamítl návrh žalobce ze dne 22.2.2019 na ustanovení zástupce.
11. Následně **žalobce zaslal soudu požadavek ze dne 10.6.2019** na vydání rozhodnutí dle § 153a odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen **o.s.ř.**), na což zdejší soud reagoval podáním ze dne 11.6.2019 s tím, že ve správním soudnictví nelze aplikovat zvláštní formu rozhodnutí, a to rozsudek pro uznání dle § 153a odst. 3 o.s.ř., jak navrhoval žalobce.
12. Žalobce, který trval na nařízení ústního jednání, se k **ústnímu jednání u zdejšího soudu dne 6.2.2020** nedostavil, ani svoji neúčast neomluvil a přítomný zástupce žalovaného závěrem s odkazem na jejich vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.
13. Podle **§ 24 odst. 1 ZoSSP** má nárok na příspěvek na bydlení vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.
14. Dle **§ 7 odst. 5 ZoSSP** jde-li o příspěvek na bydlení, považují se za rodinu všechny osoby, které jsou v témže bytě hlášeny k trvalému pobytu; podmínka, aby spolu trvale žily a společně uhrazovaly náklady na své potřeby, se však nevyžaduje.
15. Podle **§ 3 odst. 1 písm. b) ZoSSP** jde-li o cizince, dávky státní sociální podpory náleží při splnění dále stanovených podmínek pouze fyzické osobě, jestliže osoba a osoby společně s ní posuzované mají na území České republiky trvalý pobyt podle zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
16. Dle **§ 4 ZoSSP** příjem rozhodný pro přiznání příspěvku na bydlení se stanoví jako měsíční průměr příjmů rodiny připadajících na rozhodné období.
17. Podle **§ 6 písm. a) ZoSSP** rozhodným obdobím, za které se zjišťuje rozhodný příjem, je období kalendářního čtvrtletí předcházející kalendářnímu čtvrtletí, na které se nárok na výplatu dávky prokazuje, popřípadě nárok na dávku uplatňuje.
18. Dle **§ 57 odst. 1 ZoSSP** se příspěvek na bydlení vyplácí měsíčně, a to po uplynutí kalendářního měsíce, za který náležel, a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po tomto měsíci. Podle **§ 53 odst. 3 písm. b) ZoSSP** došlo-li podle § 52 k novému posouzení nároku na dávku nebo její výši dávka se odejme, její výplata se zastaví nebo se její výše sníží, a to ode dne následujícího po dni, jimž uplynulo období, za které již byla dávka vyplacena.
19. Podanou žalobou se domáhal žalobce přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud však neshledal ze strany správních orgánů, tj. žalovaného ani ÚP, taková pochybení, která by odůvodňovala zrušení napadeného rozhodnutí, jak umožňuje při splnění zákonných podmínek soudní řád správní, neboť rozhodnutí žalovaného i ÚP je srozumitelné i přezkoumatelné. Ač žalobce je přesvědčen o opaku, dle názoru soudu se žalovaný ve svém rozhodnutí vypořádal dostatečným způsobem s odvolacími námitkami žalobce uplatněnými v odvolání ze dne 3.12.2018 mimo jiné i proti rozhodnutí ÚP ze dne 16.11.2018 č.j. 102791/18/TC, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani žalobní body uplatněné v žalobě soud neshledal důvodnými s ohledem na

níže uvedené.

20. V této věci se soud zcela ztotožňuje s postupem žalovaného, který napadeným rozhodnutím ze dne 21.12.2018 zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí ÚP ze dne 16.11.2018 o odejmutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení. Ze spisového materiálu totiž vyplývá, že žalobce neuvedl do okruhu společně posuzovaných osob P. K., nar. X, který je k trvalému pobytu hlášen také na adrese M. 22, K., což bylo kontrolou zjištěno a potvrzeno Městským úřadem Stříbro, správní odbor. Příjem P. K. tudíž nebyl započten do měsíčního příjmu rodiny ve smyslu ZoSSP za rozhodné období 2. čtvrtletí 2018, ač započten být měl. Pro stručnost soud odkazuje na obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2018, jelikož se s jeho obsahem (stejně tak i s vyjádřením k žalobě) plně ztotožnil a jeho obsah je všem účastníkům tohoto řízení znám. Rozhodující skutečností pro přehodnocení nároku na dávku bylo zjištění ÚP, že žalobce do okruhu společně posuzovaných osob neuvedl P. K., ačkoliv jej uvést správně měl. Celá situace tedy byla způsobena žalobcem nikoli žalovaným či ÚP. Správní orgány postupovaly na rozdíl od žalobce v souladu s příslušnými ustanovením ZoSSP, jak je ostatně i jejich povinnost, když po zjištění nových rozhodných okolností bylo nutno přehodnotit nárok na předmětnou dávku a dospělo se ke zjištění, že ke dni 1.7.2018 nárok na uvedenou dávku vůbec nevznikl, proto byla ode dne 1.9.2018 tato dávka odejmuta. Jelikož žalobce ve správním řízení nevzneshl námitku podjatosti potřebným způsobem, nebylo o ní rozhodováno, tudíž rozhodovaly oprávněné úřední osoby, ač žalobce má opačný názor.
21. Zdejší soud po provedeném řízení dospěl k závěru, že správní orgány, tj. žalovaný i ÚP, rozhodly v souladu se ZoSSP o odejmutí příspěvku na bydlení žalobci ode dne 1.9.2018, protože po novém posouzení okruhu společně posuzovaných osob, tj. rodiny ve smyslu ZoSSP, ke dni 1.7.2018 vůbec nevznikl nárok na tuto dávku státní sociální podpory. V odůvodnění rozhodnutí byly řádně uvedeny rozhodné příjmy rodiny (ve smyslu § 7 odst. 5 ZoSSP) za rozhodné období 2. čtvrtletí 2018, když do rozhodného příjmu se započítávají příjmy v té výši, v jaké by náležely bez přihlédnutí k jejich snížení z důvodů různých závazků, např. splácení půjček nebo exekucí a také všechny započitatelné náklady na domácnost. V daném případě měsíční průměr příjmů rodiny za rozhodné období 2. čtvrtletí roku 2018 činil 31.751,33 Kč a součin zákonného koeficientů 0,30 a rozhodného příjmu činil 9.525,40 Kč. Vzhledem k tomu, že náklady na bydlení, které činily 8.106,67 Kč, nepřesahují částku 9.525,40 Kč, nevznikl nárok na příspěvek na bydlení. Celková částka nákladů na bydlení za 2. čtvrtletí roku 2018 činila 34.320,- Kč, což představuje průměrné náklady na bydlení za jeden kalendářní měsíc ve výši 8.106,67 Kč. Soud pouze připomíná, že příspěvek na bydlení byl vyplacen ve výši 2.029 Kč za měsíc srpen v měsíci následujícím, tj. v září 2018, proto byl odejmut od 1.9.2018, jak uvedeno výše.
22. Soud proto napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 21.12.2018 i rozhodnutí ÚP ze dne 16.11.2018 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, stejně tak i řízení předcházející vydání uvedených rozhodnutí i rozhodnutí, což je zřejmé z příslušného správního spisu vedeného v této věci. Za situace, kdy soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou a postup správních orgánů v této věci rovněž shledal v souladu s platnou právní úpravou, zamítl žalobu žalobce jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s., dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (**výrok I. rozsudku**). Neznamená, že je nesprávné či dokonce nezákonné rozhodnutí správního orgánu, není-li v souladu s požadavkem či představou žalobce, přičemž důkazní břemeno spočívá na žalobci nikoli

na správním orgánu, jak se rovněž nesprávně domnívá žalobce. V této věci nepochybily správní orgány, ale naopak pochybil žalobce neuvedením Petra Kadlece do okruhu společně posuzovaných osob, jak bylo opakovaně uvedeno.

23. Navíc soud znovu podotýká, že žalobcem požadovaný žalobní petit ohledně toho, aby bylo uloženo žalovanému uhradit za neoprávněný zásah ze strany žalovaného i ÚP Stříbro do osobnostních práv žalobce a jeho rodiny výše uvedené sumy a z požadované částky současně úrok z prodlení a dále přesunutí věci na MPSV Praha, se zcela míjí s možnostmi rozhodnutí stanovenými soudním řádem správním, tj. zákonem č. 150/2002 Sb. Dle s.ř.s. soud může buď zamítnout žalobu, není-li důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.) či zrušit napadené rozhodnutí a případně i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo, a věc vrátit k dalšímu řízení žalovanému a ten je vysloveným právním názorem soudu v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 1, 3-5 s.ř.s.).
24. Žádnému z účastníků řízení nebyla přiznána náhrada nákladů řízení, jak uvedeno ve **výroku II. rozsudku**, jelikož žalobce nebyl úspěšný a úspěšný správní orgán nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona dle § 60 odst. 2 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

Plzeň 6. února 2020

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně